

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1248. Usque Ad Annum 1276

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1765

VD18 90118243

§.51. Ecelinus a Papa proscibitur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66255](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66255)

Sæcul. XIII.
A. C. 1254.

§. LI.

Ecelinus a Papa proscribitur.

Mon. Pad.
p. 594.

Per duos circiter annos quidam Fide-
rici partium Centurio Ecelinus de
Romano dictus in Marchia Tarvisiana in-
auditam exercebat crudelitatem. Ini-
tium fecit exeunte Augusto anni 1252 e-
necando Carnorolam Equitem Veronen-
sem, quem conjurationis contra se initæ
caput esse putabat, & Veronæ, Patavio,
Vicentiæ, omnique regioni magnam in-
ferre cladem perrexit. Equites, cives-
que spectabiles turmatim occidebantur
in locis publicis; concisa deinde in fru-
sta cadavera colligebantur ignibus absu-
menda. Amici, propinqui, fratres, ut
tyranni gratiam sibi conciliarent, alteri
alteros prodebant, vel suismet jugula-
bant manibus, ipsi post paucos dies ejus
jussu perempti. Infantibus Nobilium ex-
cæcatis fame in carceribus pereundum
erat, ubi etiam multæ matronæ virgines-
que nobiles moriebantur. Quotidie ali-
qui expirabant in cruciatibus; clamores-
que lamentabiles diu noctuque implebant
aures. Nemo tamen publice de tot ma-
lis audebat conqueri: Ecelinum lauda-
re, justum, prudentem, patriæ conserva-
torem dicere, vitam ei ac victoriam pre-
cari opus erat: ac ne his quidem blan-
ditis

ditiis agebatur quidquam: semper æque crudelis non ætati, non sexui, non statui parcebat: Clerum, ut populum, Religiosos ut profanos tractabat. Episcopatum, Abbatiarum, cæterorumque beneficiorum bonis occupatis ad perpetranda facilius crimina sua utebatur. Nec sacra oratio vel confessio, nec accessus templorum, nec aliud exterius pietatis exercitium fiebat amplius.

Sæcul. XIII.
A.C. 1254.

Papa Innocentius sæpius admonitum coram se comparere iussit tanquam suspectum de hæresi. Ecelinus per nuncios se obtulit ad jurandum se credere omnia, quæ crederet Ecclesia. Sed Papa rejecta hac purgatione, eum debere se de tali crimine per se ipsum purgare asseruit. Tandem post plures comperendinatus eum Romæ solenni ritu die Cœnæ Domini 9 Aprilis 1254 per sacram detestationem jugulavit. Sententia dicit, eum sub humana specie ferocis bestiæ cor habere; sitire sanguinem Christianorum, humani generis hostem esse implacabilem; ac ejusmodi opprobria multa continet. Denique tanquam hæreticum manifestum declarat diris devotum, & cunctis hæreseos pœnis subiectum Papa per hanc sententiam sibi vendicabat jus decernendi de bonis ejus. Ac ea reapse adjudicavit Alberico ejus fra-

Rayn. 1251.
n. 36.

to. II. Conc.
p. 610.

ap. Rayn.
1254. n. 35.

Raynald.
n. 40.

Hist. Eccles. Tom. XXI.

I tri

Sæcul. XIII. tri tunc Ecclesiæ partibus addicto. Dif-
 A. C. 1254. ficultas erat in adeunda possessione.

§. LII.

Rex Conradus obit.

Papa etiam Regem Conradum Imperatoris Friderici filium accersiverat, ut ad varia accusationis capita de fide ac moribus responderet: ac Legati, quos hic Princeps Romam miserat, eum publice defendebant. Tum Papa rogantibus Joanne Comite Montfortio, & Thoma Sabaudia Comite dilationem vadimonii Conrado dedit usque ad medium jejunium vernum hujus anni 1254. At Rex in Apulia suos progressus continuabat, cum mors eum abstulit 21 Maji, viginti sex circiter annos habentem. Reliquit filium Conradum seu Conradinum nomine, annos duos natum, qui cum Regina Elisabetha matre sua in Germania permanserat. Hunc moribundus Bertoldo Marchioni Honebrucensi, quem in Italia secum habebat, tanquam Tutori commendavit, Apostolicæ Sedis fidei committendum. Itaque Bertoldus Legatos ad Papam misit: qui pupilli defensionem suscepit ea lege, ut Ecclesia Romana mox adiret possessionem Siciliae, donec infans satis adultus esset, servandæ. Id Papæ docet epistola, qua declarat, se Conradino

*Anonym.
 ap. Ughell.
 to. ult. p. 765.*

p. 766.

*ap. Rayn.
 n. 47.*